

En Derin Acının Şehri Benim

– redfer · 07 Temmuz 2023

ben ortadoğuyum
yıkık, harap, mağrur ve asi
işgale uğramış, yağmalanmış
kana bulanmış insanlarım
zalimlerin istilasındayım
sahipsizim.

acı gerçekte vurulmuş
kara çarşafı ,kara gözlü kadınım
ölmeden önce yaşamanın sırrıyla
cebelleşen
rutubetli, soğuk odalarda
göz yaşlarıyla yoğrulmuş

koca bir ömrü savaş ile geçirmek neden
önce demokrasi yağdırdılar göklerden
sonra cesetlerimizden
palet palet özgürlük geçirdiler
namlu namlu püskürttüler mermileri
saniyede kaç adet

demokrasi evlerimize isabet etti

tam onsekiz adet insan hakları saymışlar
vücudunda babamın
demokrasi insanları korkudan
uykusuz bırakır mı hiç
kuşlar gökyüzünü terk eder mi
demokrasi geldi diye

giymeye kıyamadığım pabuçlarım kaldı elimde
demokrasilerde çocuklar yetim kalır mı hiç
demokrasi bomba diye güpe gündüz
pazar yerine düşer mi hiç
ayaksız ,kolsuz,kör ,sağırım şimdi

önce fosfor bombaları yağdı gökten
sonra tanklar geçti üstümüzden
yüzü maskeli pudra bombaları düştü
saniyede kaç adet
kaç adedi bana isabet etmiş
pamuk tarlaları
ölüm figürleriyle dolu
siyonist askerlerin yapa geldiği

özgürlük adına
ölümlerden ölüm beğenin dediler
bahtı kara ölüm beğenilir mi hiç
insan hakları adına
demokrasi adına
hak , hukuk adına ölüm dağıtılır mı hiç
adalet adına ölüm tartılır mı hiç

taş üstünde taş bırakmadan
bırakmamaya ant ederek
yakıp yıktılar şehirleri
büyük felaket yaşandı,
yaşanıyor ortadoğuda
duyulmamış , bilinmemiş
yeni icat
yeni tasarım demorasi

binlercesi sokaklarda
köy köy ,kent kent
tekmelenen dövülen sürüklenen
korkunç görüntüler
oluk oluk akan kan
adeta vahşet
ölüm yağıyor ortadoğuya

ağlayın ,hey oradakiler
eller kara, eller kirli
vicdanlar kara,vicdanlar kirli
ölümlerden ölüm beğeniyoruz artık
nasıl , ne şekil ,ne türlü bir ölüm istersek
hangi yönden,hangi tarz,hangi çeşit
ölümlerden ölüm seçiyoruz kendimize

hangi vakit
sabah mı akşam mı
bir miğfer ,bir bomba ,bol mermi, bolca makineli
her gün çocuklarımız ölüyor mayın tarlalarında
çocuklar çiçek açıyor tankların namlularında
her sahnede çocuklar kalaşnikofla vuruluyor
nice güneşler batıyor ortadoğuda

bir cuma sabahı beni de vurdular
kitlesele imha silahlarıyla
kafama nişan alıp
beynime sıktılar
halepte beynine kurşun sıkılında bendim
filistinde taşlarla kolu bacağı kırılında

dicle ve frata
gözyaşlarımla birbirine bağlandı
o darmadağın
o delik deşik
o kanlı yüz benim

bombalar beline sarılmış
cephane yüklü benim

asırlarca ağlayan ,
gözyaşı seline dönen de benim
en derin acının şehri de ben
en dehşet ölümlerde benim için
ben ortadoğuyum

redfer